ellamisse aial, ärrawoõretanud; ollin palwet luggemist úsna mahha jätnud ja kirriko käimist ärrapólganud. Núúd agga se keik läks minno melest kalliks ja armsaks. Minno süddametikko kahhetsemissega olli kül parrago Jummal hiljaks sanud, ommeti se olli wimäks úsna tóssine, ja ei langend mitte ennam südddamest ärra.

Palwe Keisri eest.

1.

Wiisil: Ma laulan suust ja südddamest x.

So loud oh! Jummal ellago,
Mo Keisri südddames!
Ta silmad so pool watago,
Kui ommas teggudes!

Sult tarkusega ehhitud,
Ka meles hoidko ta,
Et keigest, mis talt tallitud,
Ta arro anda ka.

Ta noudko, mis so auustus,
Se röömsa möttega:
Et temma riik so ommadus,
So allam temma ka.

Eesti-ma rahwa Kalender 1849, lk. 30